

KLAIPĖDOS EDUARDO BALSIO MENŲ GIMNAZIJA

Valstybės biudžetinė įstaiga, kodas 190979923, Statybininkų pr. 2 LT-94222 Klaipėda, tel.: (8-46) 34 01 83, faks. (8-46) 34 57
75

el. p. balsio@menugimnazija.w3.lt, atsisk. sąsk. Nr. LT587300010002329825, pavedimams Nr.LT557300010002330267,
AB bankas Hansabankas, Klaipėdos regiono skyrius, kodas 73000

AIŠKINAMASIS RAŠTAS prie 2017 m. finansinių ataskaitų

2018-03-01 Nr. V34-
Klaipėda

I. BENDROJI DALIS

1.Klaipėdos Eduardo Balsio menų gimnazija yra biudžetinė įstaiga, įregistruota juridinių asmenų registre 1983 m. adresu Statybininkų pr.2, Klaipėda, juridinio asmens kodas 190979923.

Gimnazijos savininkė yra valstybė. Gimnazijos savininko teises ir pareigas įgyvendina Švietimo ir mokslo ministerija.

2.Gimnazija priskiriama vidurinės mokyklos tipui. Atlieka gabių mokinių bendrojo lavinimo ir menų (muzikos ir dailės) mokymo ir ugdymo funkcijas.

3.2017 m. gruodžio 31 d. gimnazijoje dirbo 183 darbuotojai: iš jų 147 mokytojai, mokėsi 506 moksleiviai. 2016 m. gruodžio 31 d. gimnazijoje dirbo 176 darbuotojai, mokėsi 496 moksleiviai.

4.Gimnazija turi bendrabutį, kuriame 2017 m. gruodžio 31 d. gyveno 112 vaikai, 2016 m. gruodžio 31 d. gyveno 104 vaikai.

5.Gimnazija yra viešasis juridinis asmuo, turintis antspaudą, atsiskaitomąją ir kitas sąskaitas Lietuvos Respublikos įregistruotuose bankuose, atributiką, savo veiklą grindžia Lietuvos Respublikos Konstitucija, Lietuvos Respublikos įstatymais, Lietuvos Respublikos Vyriausybės nutarimais, Švietimo ir mokslo ministro įsakymais, kitais teisės aktais ir gimnazijos nuostatais. Gimnazijos finansiniai metai prasideda sausio 01 d., o baigiasi gruodžio 31 d.

6.Finansinėse ataskaitose pateikiami duomenys išreikšti Lietuvos Respublikos piniginiiais vienetais –eurais ir centais.

7.**Gimnazija neturi kontroliuojamųjų, asocijuotųjų ir kitų subjektų.**

8.**Gimnazija filialų ir struktūrinių vienetų neturi.**

II. APSKAITOS POLITIKA

I SKYRIUS BENDROSIOS NUOSTATOS

9.Klaipėdos Eduardo Balsio menų gimnazijos apskaitos vadovo (toliau – Apskaitos vadovas) tikslas – reglamentuoti gimnazijos (toliau – Institucija) finansinės apskaitos ir susijusių ataskaitų sudarymo tvarką, siekiant užtikrinti, kad Institucijos ūkinės operacijos ir įvykiai būtų tiksliai ir teisingai parodyti finansinėje apskaitoje ir ataskaitose, kaip to reikalauja Lietuvos Respublikos teisės aktai.

Apskaitos ir apskaitos tvarkų aprašuose pateikti, Lietuvos Respublikos Viešojo sektoriaus apskaitos ir finansinės atskaitomybės standartų (toliau – VSAFAS) nuostatų praktinio taikymo Institucijoje nurodymai ir rekomendacijos kaip tvarkyti buhalterinę apskaitą pagal kaupimo principą ir kaip parengti finansinių ataskaitų rinkinį. Apskaitos vadovą sudaro:

- Institucijos apskaitos politika, taikytina pagal VSAFAS;
- Institucijos sąskaitų planas (Apskaitos vadovo priedas);
- Institucijos tvarkų aprašai, kuriuose pateikti galimų ūkinių operacijų ir ūkinių įvykių registravimo buhalterinėje apskaitoje detalūs nurodymai.

II SKYRIUS APSKAITOS POLITIKA

Institucija taiko tokią apskaitos politiką, kuri užtikrina, kad apskaitos duomenys atitiktų visų taikytinų, išskyrus 9 „Mokesčių ir socialinių įmokų pajamos“ ir 26 „Išteklių fondo apskaita ir finansinių ataskaitų rinkinys“, VSAFAS reikalavimus. Jeigu nėra konkretaus VSAFAS reikalavimo, Institucija vadovaujasi bendraisiais apskaitos principais, pateiktais šios apskaitos politikos skyriuje „Bendrieji apskaitos principai“.

Šiame apskaitos vadove pateikta apskaitos politika, ūkinių įvykių ir ūkinių operacijų registravimo tvarka užtikrina, kad Institucijos finansinėse ataskaitose pateikiama informacija yra:

- svarbi vartotojų sprendimams priimti;
- patikima, nes:
 - teisingai nurodo Institucijos finansinius rezultatus, finansinę būklę ir pinigų srautus;
 - parodo ūkinių įvykių ir ūkinių operacijų ekonominę prasmę, ne vien teisinę formą (turinio viršenybės prieš formą principas);
 - nešališka, netendencinga;
 - apdairiai pateikta (atsargumo principas);
 - visais reikšmingais atžvilgiais išsamūs.

Institucija pasirinktą apskaitos politiką taiko nuolat.

Apskaitos politika keičiama, tik vadovaujantis VSAFAS, ir taikoma vienodai visiems finansinių ataskaitų straipsniams, kuriems turi įtakos apskaitos politikos keitimas. Atvejais, kai apskaitos politika gali būti keičiama, pateikti šios apskaitos politikos skyriuje „Apskaitos politikos keitimas“.

Apskaitos politika apima ūkinių operacijų ir įvykių pripažinimo, įvertinimo ir apskaitos principus, metodus ir taisykles.

Žemiau pateikiama Institucijos apskaitos politika naudojama, sudarant finansinių ataskaitų aiškinamojo rašto dalį „Apskaitos politika“.

Bendrieji apskaitos principai

Institucijos finansiniai metai prasideda sausio 1 d. ir baigiasi gruodžio 31 d.

Tvarkant apskaitą ir sudarant finansinę atskaitomybę, vadovaujama šiais principais ir jų reikšmėmis:

subjekto (Institucija laikoma atskiru apskaitos vienetu ir į finansinių ataskaitų rinkinį turi būti įtrauktas tik Institucijos nuosavas arba patikėjimo teise valdomas, naudojamas ir disponuojamas valstybės ar savivaldybės turtas, finansavimo sumos ir įsipareigojimai, grynasis turtas, pajamos ir sąnaudos bei pinigų srautai.);

veiklos tęstinumo (Institucijos finansinės atskaitos rengiamos, remiantis prielaida, kad Institucija laikysis veiklos tęstinumo principo ir artimiausioje ateityje atliks jai pavestas valstybės funkcijas ir teisės aktuose bei sutartyse nustatytus savo įsipareigojimus. Veiklos tęstinumo

įvertinimą, atsižvelgdami į visą prognozuojamą ne trumpesnį kaip 12 mėnesių laikotarpio po finansinių ataskaitų rinkinio patvirtinimo informaciją, atlieka asmenys, atsakingi už Institucijos finansinių ataskaitų parengimą. Jeigu finansinės ataskaitos sudaromos, nesilaikant veiklos tęstinumo principo, aiškinamajame rašte turi būti atskleistas šis faktas, priežastis, dėl kurios Institucija nesilaikė veiklos tęstinumo principo, ir apskaitos principai, kuriais remiantis sudarytas finansinių ataskaitų rinkinys.);

periodiškumo (Institucijos veikla, tvarkant apskaitą, suskirstoma į finansinius metus arba kitos trukmės ataskaitinius laikotarpius, kuriems pasibaigus sudaromas finansinių ataskaitų rinkinys. Institucijos finansinių ataskaitų rinkinys sudaromas pagal paskutinės ataskaitinio laikotarpio dienos duomenis. Vėliau įvykusių ūkinių operacijų ir ūkinių įvykių apskaita ir atskleidimas finansinėse ataskaitose yra aprašyti šios apskaitos politikos skyriuje „Poataskaitiniai įvykiai“. Institucijos finansiniai metai trunka 12 mėnesių, tačiau tam tikromis aplinkybėmis finansiniai metai gali būti trumpesni nei 12 mėnesių. Tokių atvejų susidarymo priežastys ir aiškinamajame rašte atskleidžiama informacija yra nurodyti šios apskaitos politikos skyriuje „Ataskaitinis laikotarpis“.);

pastovumo (Institucija pasirinktą apskaitos politiką taiko nuolat arba gana ilgą laiką, nebent reikšmingi įvykiai ar aplinkybės nulemtų būtinybę pakeisti apskaitos politiką, siekiant teisingiau parodyti Institucijos turtą, finansavimo sumas, įsipareigojimus, grynąjį turtą, pajamas ir sąnaudas, ir (arba) to būtų reikalaujama pagal galiojančių VSAFAS pereinamąsias nuostatas arba pagal pasikeitusias šių standartų nuostatas.);

piniginio mato (Visas Institucijos turtas, finansavimo sumos, įsipareigojimai, grynasis turtas, pajamos ir sąnaudos finansinėse ataskaitose rodomi pinigine išraiška finansinių ataskaitų valiuta.);

kaupimo (Institucijos ūkinės operacijos ir ūkiniai įvykiai apskaitoje registruojami tada, kai jie įvyksta, ir pateikiami to laikotarpio finansinėse ataskaitose. Pagal kaupimo principą pajamos registruojamos tada, kai jos uždirbamos, o sąnaudos – tada, kai jos patiriamos, neatsižvelgiant į pinigų gavimą ar išmokėjimą.);

palyginimo (Institucijos pajamos, uždirbtos per ataskaitinį laikotarpį, siejamos su sąnaudomis, patirtomis, uždirbant tas pajamas. Institucijos finansinėse ataskaitose pateikiama ataskaitinių ir praėjusių mažiausiai vienerių prieš ataskaitinius metus finansinių metų informacija. Finansinės ataskaitos rengiamos taip, kad jų vartotojai galėtų palyginti jose pateiktus duomenis su kitų ataskaitinių laikotarpių bei kitų viešojo sektoriaus subjektų finansinėse ataskaitose pateiktais duomenimis ir teisingai įvertinti Institucijos finansinės būklės pokyčius. Jei keičiami finansinių ataskaitų straipsnių įvertinimo metodai, Institucija pateikia pakeistus straipsnius ar jų klasifikavimą, praėjusių finansinių metų sumas, kurias norima palyginti su ataskaitinių metų sumomis, taip, kaip nurodyta šios apskaitos politikos skyriuje „Apskaitos politikos keitimas“);

atsargumo (Institucija pasirenka tokius apskaitos metodus, kuriais vadovaujantis turto, finansavimo sumų, įsipareigojimų ir grynojo turto bei pajamų ir sąnaudų vertė negali būti nepagrįstai padidinta arba nepagrįstai sumažinta. Rengiant finansinių ataskaitų rinkinį, atsakingi Institucijos asmenys patikrina visus subjektyvius įvertinimus, pavyzdžiui, skolas, kurių nesitikima atgauti, atidėjinius, sukaupimus ir pan. Be to, atsakingi finansinių ataskaitų rengėjai įsitikina, kad finansinės ataskaitos yra patikimos ir neutralios, t. y. turtas, finansavimo sumos, įsipareigojimai, grynasis turtas, pajamos ir sąnaudos nėra parodyti nepagrįstai padidinta arba sumažinta verte.);

neutralumo (Institucijos finansinėse ataskaitose pateikta informacija turi būti objektyvi ir nešališka. Jos pateikimas neturi daryti įtakos apskaitos informacijos vartotojų priimamiems sprendimams ir neturi būti siekiama iš anksto numatyto rezultato.);

turinio viršenybės prieš formą (Institucijos ūkinės operacijos ir ūkiniai įvykiai apskaitoje registruojami pagal jų turinį ir ekonominę prasmę, o ne tik pagal teisinę formą. Ūkinės operacijos ir ūkiniai įvykiai apskaitoje registruojami ir pateikiami finansinėse ataskaitose pagal jų turinį ir ekonominę prasmę net ir tada, kai toks jų pateikimas skiriasi nuo jų teisinės formos).

Sudarant biudžeto vykdymo ataskaitų rinkinį, vadovaujamosi šiais principais:

pinigų (Institucijos išlaidos pripažįstamos tada, kada išmokami pinigai, o pajamos pripažįstamos tada, kada gaunami pinigai.);

subjekto;

periodiškumo;

pastovumo;

piniginio mato.

Visos ūkinės operacijos ir įvykiai apskaitoje registruojami Lietuvos piniginiiais vienetais, apvalinant iki šimtųjų dalių (dviejų skaitmenų po kablelio).

Visos ūkinės operacijos ir įvykiai registruojami Institucijos sąskaitų plano sąskaitose, taikant Institucijos apskaitos politiką, parengtą pagal VSAFAS reikalavimus (nurodytus principus, metodus ir taisykles) atskiroms ūkinėms operacijoms ir įvykiams, finansinių ataskaitų elementams arba straipsniams ir apskaitos procedūroms.

Toliau pateikiama Institucijos taikoma apskaitos politika, apimanti atskirus finansinių ataskaitų elementus arba straipsnius, ūkines operacijas, ūkinius įvykius ir jų apskaitos procedūras.

Nematerialusis turtas

Nematerialusis turtas yra pripažįstamas, jei atitinka apibrėžimą, t. y. materialios formos neturintis, nuo kitų Institucijos nematerialiojo turto vienetų atskiriamas nepiniginis turtas, kuriuo Institucija disponuoja ir kurį naudodama numato gauti tiesioginės ir (arba) netiesioginės ekonominės naudos, ir šiuos kriterijus:

yra lengvai atskiriamas nuo kitų turto vienetų;

pagrįstai tikėtina, kad Institucija būsimaisiais laikotarpiais iš turto gaus ekonominės naudos;

galima patikimai nustatyti turto įsigijimo ar pasigaminimo savikainą;

Institucija turi teisę tuo turtu disponuoti (įskaitant teisę apriboti juo naudotis kitiems) ir jį kontroliuoti. Institucija kontroliuoja turtą, jei turi teisę gauti iš jo ekonominės naudos būsimaisiais laikotarpiais. Galimybė kontroliuoti turtą gali priklausyti nuo juridinių teisių į tą turtą atsiradimo arba nuo jų pasikeitimo.

Išankstiniai apmokėjimai už nematerialųjį turtą yra registruojami ilgalaikio nematerialiojo turto sąskaitose.

Pirminio pripažinimo metu nematerialusis turtas įvertinamas įsigijimo savikaina. Išlaidos, patirtos po nematerialiojo turto pirminio pripažinimo, didina nematerialiojo turto įsigijimo savikainą tik tuo atveju, kai galima patikimai nustatyti, kad patobulintas nematerialusis turtas teiks didesnę ekonominę naudą, t. y. kad atliktas esminis nematerialiojo turto pagerinimas.

Po pirminio pripažinimo nematerialusis turtas finansinėse ataskaitose yra rodomas:

turtas, kurio naudingo tarnavimo laikas ribotas, yra rodomas įsigijimo savikaina, atėmus sukauptą amortizacijos ir nuvertėjimo, jei jis yra, sumą;

turtas, kurio naudingo tarnavimo laikas neribotas, yra rodomas įsigijimo savikaina, atėmus turto nuvertėjimo, jei jis yra, sumą.

Amortizacija skaičiuojama, taikant tiesiogiai proporcingą metodą taip, kad nematerialiojo turto savikaina būtų sistemingai paskirstyta per jo naudingo tarnavimo laiką. Amortizacija skaičiuojama, atsižvelgiant į teisės aktais nustatytus nematerialiojo turto amortizacijos normatyvus, patvirtintus Klaipėdos Eduardo Balsio menų gimnazijos direktoriaus įsakymu. Amortizacija pradeda skaičiuoti nuo kito mėnesio, kai turtas pradamas naudoti, pirmos dienos ir nebeskaičiuojama nuo kito mėnesio, kai naudojamo nematerialiojo turto likutinė vertė sutampa su jo likvidacine verte, kai turtas perleidžiamas, nurašomas arba kai apskaičiuojamas ir užregistruojamas to turto vieneto nuvertėjimas, lygus jo likutinės vertės sumai, pirmos dienos. Neriboto naudingo tarnavimo laiko nematerialiojo turto amortizacija neskaičiuojama.

Likvidacinė nematerialiojo turto vertė paprastai yra lygi nuliui, išskyrus atvejus, kai trečioji šalis įsipareigoja nupirkti šį turtą jo naudingo tarnavimo laiko pabaigoje arba kai rinkoje aktyviai prekiaujama tokiu turtu.

Nuostoliai dėl turto nuvertėjimo apskaitoje pripažįstami pagal nuvertėjimo požymius. Pagrindiniai turto nuvertėjimo požymiai yra pateikti šios apskaitos politikos skyriuje „Turto nuvertėjimas“. Nuostoliai dėl turto nuvertėjimo apskaitoje registruojami apskaičiuotų nuostolių suma, mažinant turto balansinę vertę bei ta pačia suma registruojant ataskaitinio laikotarpio pagrindinės arba kitos veiklos sąnaudas (atsižvelgiant į tai, kokiais veiksmais vykdyti susijęs turto vienetas yra naudojamas). Kai vėlesnį ataskaitinį laikotarpį, pasikeitus aplinkybėms, atkuriamas anksčiau pripažinta turto nuvertėjimo suma, turto balansinė vertė po nuvertėjimo atkūrimo negali viršyti jo balansinės vertės, kuri būtų buvusi, jeigu turto nuvertėjimas nebūtų buvęs pripažintas.

Nematerialiojo turto naudingo tarnavimo laikas peržiūrimas, kai yra požymių, kad anksčiau nustatytas naudingo tarnavimo laikas gali būti reikšmingai pasikeitęs. Naudingo tarnavimo laikas negali viršyti teisės aktuose numatytų terminų. Jeigu numatomas turto naudingo tarnavimo laikas stipriai skiriasi nuo anksčiau įvertinto naudingo tarnavimo laiko, amortizacijos laikotarpis yra atitinkamai koreguojamas.

Išsami nematerialiojo turto apskaitos tvarka yra nurodyta Institucijos Nematerialiojo turto apskaitos tvarkos apraše.

Ilgalaikis materialusis turtas

Ilgalaikis materialusis turtas yra pripažįstamas, jei atitinka šiuos kriterijus:

yra skirtas tam tikroms savarankiškomis funkcijoms atlikti: prekėms gaminti, paslaugoms teikti, nuomoti ar administraciniams tikslams;

yra numatomas naudoti ilgiau nei vienerius metus daugiau negu vieną veiklos ciklą;

jo įsigijimo ar pasigaminimo savikaina yra ne mažesnė už Vyriausybės nustatytą minimalią viešojo sektoriaus subjekto ilgalaikio materialiojo turto vertę.

Paskutinis kriterijus netaikomas nekilnojamajam turtui, kilnojamosioms kultūros vertybėms, kitoms vertybėms, transporto priemonėms ir šaunamiesiems ginklams (išskyrus vienkartinio naudojimo).

1. Ilgalaikis materialusis turtas pagal pobūdį skirstomas į pagrindines grupes, nustatytas VSAFAS:

2. žemė;
3. pastatai;
4. infrastruktūros ir kiti statiniai;
5. nekilnojamosios kultūros vertybės;
6. mašinos ir įrenginiai;
7. transporto priemonės;
8. kilnojamosios kultūros vertybės;
9. baldai ir biuro įranga;
10. kitas ilgalaikis materialusis turtas;
11. nebaigta statyba ir išankstiniai apmokėjimai.

Į smulkesnes grupes ilgalaikis materialusis turtas skirstomas pagal gimnazijos poreikį.

Išankstiniai apmokėjimai už ilgalaikį materialųjį turtą yra registruojami ilgalaikio materialiojo turto sąskaitose.

Po pirminio pripažinimo ilgalaikis materialusis turtas finansinėse ataskaitose yra rodomas: žemė, kultūros vertybės ir kitos vertybės yra rodomos tikrąja verte;

bibliotekų fondai yra rodomi įsigijimo savikaina, atėmus sukauptą nuvertėjimo, jei jis yra, sumą;

likęs ilgalaikis materialusis turtas yra rodomas įsigijimo savikaina, atėmus sukauptą nusidėvėjimo ir nuvertėjimo, jei jis yra, sumą.

Kultūros vertybių ir kitų vertybių tikroji vertė nustatoma, remiantis draudžiamąja verte (jei šios vertybės yra apdraustos). Kitu atveju kultūros vertybių ir kitų vertybių tikroji vertė nustatoma (teikiant prioritetą pirmiau einančiam metodui): remiantis to turto registrą tvarkančio subjekto atliekamo vertinimo duomenimis arba įsigijimo savikaina, jei ji gali būti patikimai įvertinta, arba simboline vieno euro verte (jei įsigijimo savikaina yra lygi nuliui arba taip pat negali būti patikimai įvertinta).

Institucija patikslina žemės, kultūros vertybių ir kitų vertybių tikrąją vertę kiekvienų finansinių metų pabaigoje, prieš rengdama metines finansines ataskaitas. Tikroji vertė taip pat yra koreguojama per ataskaitinį laikotarpį, jei Institucija gavo naujos informacijos, kuria vadovaujantis tikrosios vertės pasikeitimas yra reikšmingas.

Nusidėvėjimas skaičiuojamas, taikant tiesiogiai proporcingą (tiesinį) metodą taip, kad ilgalaikio materialiojo turto nudėvimoji vertė būtų nuosekliai paskirstyta per visą turto naudingo tarnavimo laiką. Nusidėvėjimas skaičiuojamas, atsižvelgiant į teisės aktais nustatytus ilgalaikio materialiojo turto nusidėvėjimo normatyvus, patvirtintus Švietimo ir mokslo ministro įsakymu. Nusidėvėjimas pradedamas skaičiuoti nuo kito mėnesio po to, kai turtas pradėtas eksploatuoti. Nusidėvėjimas nebeskaičiuojamas nuo kito mėnesio, kai naudojamo ilgalaikio materialiojo turto likutinė vertė sutampa su jo likvidacine verte, kai turtas perleidžiamas, nurašomas arba kai apskaičiuojamas ir užregistruojamas to turto vieneto nuvertėjimas, lygus jo likutinės vertės sumai, pirmos dienos. Nusidėvėjimo sąnaudos neskaičiuojamos žemei, kultūros vertybėms, kitoms vertybėms ir bibliotekų fondams.

Ilgalaikio materialiojo turto naudingo tarnavimo laikas ir likvidacinė vertė yra peržiūrimi, kai yra požymių, kad anksčiau nustatytas naudingo tarnavimo laikas ar likvidacinė vertė gali būti reikšmingai pasikeitę. Naudingo tarnavimo laikas ir likvidacinė vertė yra tikslinami, gavus papildomos informacijos. Ilgalaikio materialiojo turto likutinė vertė, pradedant nuo laikotarpio, kurį buvo patikslintas naudingo tarnavimo laikas arba likvidacinė vertė, turi būti nudėvėta per likusį (patikslintą) ilgalaikio materialiojo turto naudingo tarnavimo laiką.

Nuostoliai dėl turto nuvertėjimo, išskyrus žemę, kultūros vertybes ir kitas vertybes, apskaitoje pripažįstami pagal nuvertėjimo požymius. Pagrindiniai turto nuvertėjimo požymiai yra pateikti šios apskaitos politikos skyriuje „Turto nuvertėjimas“. Nuostoliai dėl turto nuvertėjimo apskaitoje registruojami apskaičiuotų nuostolių suma, mažinant turto balansinę vertę ir ta pačia suma registruojant ataskaitinio laikotarpio pagrindinės arba kitos veiklos sąnaudas (atsižvelgiant į tai, kokias veiklas vykdyti susijęs turto vienetas yra naudojamas). Kai vėlesnį ataskaitinį laikotarpį, pasikeitus aplinkybėms, atkuriamas anksčiau pripažinta turto nuvertėjimo suma, turto balansinė vertė po nuvertėjimo atkūrimo negali viršyti jo balansinės vertės, kuri būtų buvusi, jeigu turto nuvertėjimas nebūtų buvęs pripažintas.

Žemės, kultūros vertybių ir kitų vertybių tikrosios vertės sumažėjimo nuostoliai registruojami apskaičiuotų nuostolių suma, mažinant turto balansinę vertę. Ta pati suma registruojama tiesiogiai grynojo turto sąskaitoje, mažinant tikrosios vertės rezervo sąskaitoje esančią sumą. Jei su atskiro turto vienetu susijęs tikrosios vertės rezervo likutis tampa lygus nuliui, tikrosios vertės rezervą viršijanti nuvertėjimo suma yra registruojama, pripažįstant ataskaitinio laikotarpio pagrindinės arba kitos veiklos sąnaudas (atsižvelgiant į tai, kokias veiklas vykdyti susijęs turto vienetas yra naudojamas).

Rekonstravimo ir remonto išlaidų registravimas apskaitoje priklauso nuo rekonstravimo ir remonto darbų rezultato. Rekonstravimo ir remonto išlaidomis yra didinama ilgalaikio materialiojo turto savikaina ir (arba) patikslinamas likęs turto naudingo tarnavimo laikas, jeigu išlaidos reikšmingai pailgino turto naudingo tarnavimo laiką arba reikšmingai pagerino turto naudingąsias savybes. Jei atlikti darbai nepagerina naudingųjų ilgalaikio materialiojo turto savybių ar nepadidina turto funkcijų apimtį arba nepailgina jo naudingo tarnavimo laiko, jie nepripažįstami esminiu pagerinimu, o šių darbų vertė pripažįstama ataskaitinio laikotarpio sąnaudomis.

Kai turtas parduodamas arba nurašomas, jo įsigijimo savikainos, sukaupto nusidėvėjimo ir, jei yra, nuvertėjimo sumos nurašomos, o su tuo susijęs pelnas arba nuostolis apskaitomas veiklos rezultatų ataskaitoje.

Kai tikrąja verte įvertintas turtas nurašomas, parduodamas, neatlygintinai perduodamas ar kitaip perleidžiamas kitam subjektui, tikrosios vertės rezervas mažinamas ta suma, kuri priskiriama tam turtui. Turto nurašymo arba pardavimo atveju suma, kuria sumažinamas tikrosios vertės rezervas, didina sukauptą perviršį arba mažina sukauptą deficitą. Turto neatlygintino perdavimo kitam subjektui atveju perduodama ir tikrosios vertės rezervo dalis, susijusi su šiuo turtu.

Išsami ilgalaikio materialiojo turto apskaitos tvarka yra nurodyta Institucijos Ilgalaikio materialiojo turto apskaitos tvarkos apraše.

Atsargos

Pirminio pripažinimo metu atsargos yra vertinamos įsigijimo ar pasigaminimo savikaina.

Po pirminio pripažinimo atsargos finansinėse ataskaitose yra rodomos įsigijimo (pasigaminimo) savikaina arba grynąja realizavimo verte, atsižvelgiant į tai, kuri yra mažesnė.

Atsargos nukainojamos iki realizavimo vertės tam, kad jų balansinė vertė neviršytų būsimos ekonominės naudos ar paslaugų vertės, kurią tikimasi gauti, šias atsargas panaudojus (arba pardavus). Kai atsargos yra sunaudojamos (parduodamos), jų balansinė vertė yra pripažįstama sąnaudomis tą laikotarpį, kai yra suteikiamos viešosios paslaugos (arba pripažįstamos atitinkamos pajamos). Atsargų sunaudojimas arba pardavimas apskaitoje registruojamas pagal nuolat apskaitomų atsargų būdą, kai buhalterinėje apskaitoje registruojama kiekviena su atsargų sunaudojimu (pardavimu) susijusi operacija.

Apskaičiuodama atsargų, sunaudotų, teikiant paslaugas, ar parduotų atsargų savikainą, Institucija taiko „pirmas gautas – pirmas išduotas“ (FIFO) atsargų įkainojimo būdą arba konkrečių kainų būdą. Atsargų įkainojimo būdas parenkamas, atsižvelgiant į atsargų ir veiklos, kurioje šios atsargos yra sunaudojamos, pobūdį.

Visa atsargų įsigijimo ar pasigaminimo savikainos sumažinimo iki grynosios realizavimo vertės suma ir visi nuostoliai dėl atsargų praradimo, nurašymo ir pan. yra pripažįstami to laikotarpio, kuriuo sumažėjo vertė ar atsirado nuostolių, nuvertėjimo ir nurašytų sumų sąnaudomis.

Išnykus aplinkybėms, dėl kurių buvo sumažinta atsargų balansinė vertė, ji apskaitoje parodoma taip, kad nauja balansinė vertė būtų lygi patikslintai grynajai realizavimo vertei, bet ne didesnė negu atsargų įsigijimo ar pasigaminimo savikaina. Bet kokio atsargų vertės sumažėjimo atkuriamą dėl grynosios realizavimo vertės padidėjimo suma yra mažinamos atitinkamos to laikotarpio, kuriuo padidėjo grynoji realizavimo vertė, sąnaudos.

Prie atsargų priskiriamas neatiduotas naudoti ūkinis inventorių. Atiduoto naudoti inventoriaus vertė iš karto įtraukiama į sąnaudas. Naudojamo inventoriaus kiekinė ir vertinė apskaita tvarkoma nebalansinėse sąskaitose.

Išsami atsargų apskaitos tvarka yra nurodyta gimnazijos Atsargų apskaitos tvarkos apraše.

Turto nuvertėjimas

Nuostoliai dėl turto nuvertėjimo apskaitoje pripažįstami pagal nuvertėjimo požymius. Sudarydama metinį finansinių ataskaitų rinkinį, Institucija nustato, ar yra turto nuvertėjimo požymių.

Pagrindiniai turto nuvertėjimo požymiai taikomi Institucijos ilgalaikiam materialiajam turtui ir nematerialiajam turtui:

išoriniai požymiai:

reikšmingai sumažėjusi turto teikiamų paslaugų ar juo gaminamų produktų paklausa;

per ataskaitinį laikotarpį turto rinkos vertė sumažėjo reikšmingai daugiau, negu būtų sumažėjusi dėl įprastinio turto naudojimo per tą patį laikotarpį;

per ataskaitinį laikotarpį Institucijos veiklos technologinėje, teisinėje aplinkoje arba Vyriausybės politikoje įvyko reikšmingų pokyčių, susijusių su Institucijos turimo turto naudojimo apimtimi ir pobūdžiu, kurie daro neigiamą poveikį Institucijos veiklos rezultatams;

vidiniai požymiai:

yra įrodymų, kad turtas ar turto dalis yra sugadinta;

Institucija turi turto, kuris dar nėra visiškai nudėvėtas (amortizuotas), tačiau jau nebenaudojamas veikloje;

per ataskaitinį laikotarpį įvyko (arba jie yra tikėtini netolimoje ateityje) reikšmingų ilgalaikių pokyčių, susijusių su turto naudojimo apimtimi ir pobūdžiu, tokių kaip turto galimybių neišnaudojimas (prastovos); planuojama nutraukti ar restruktūrizuoti veiklą, kurią vykdomas naudojamas šis turtas; planuojama perleisti turtą anksčiau, negu iki tol tikėtasi, ir panašūs pokyčiai, darantys neigiamą poveikį Institucijos veiklos rezultatams;

turtui eksploatuoti ir prižiūrėti reikia daugiau išlaidų, nei buvo numatyta iš pradžių.

Pagrindiniai turto nuvertėjimo požymiai taikomi Institucijos finansiniam turtui:

yra žinoma, kad skolininkas turi didelių finansinių sunkumų ar yra didelė tikimybė, kad skolininkas bankrutuos;

nesilaikoma sutarties sąlygų, pavyzdžiui, laiku nesumokamos skolos arba nevykdomi kiti įsipareigojimai (pvz., prekių ar paslaugų, už kurias buvo iš anksto sumokėta, suteikimas; palūkanų ar paskolos grąžinimas);

dėl ekonominių ar teisinių priežasčių, susijusių su skolininko finansiniais sunkumais, Institucija suteikė skolininkui nuolaidų, kurių priešingu atveju nebūtų suteikusi;

skolininkas ginčija savo skolinius įsipareigojimus Institucijai ir yra tikimybė, kad ginčas bus išspręstas ne Institucijos naudai;

finansinio turto nuvertėjimas buvo pripažintas ankstesniu ataskaitiniu laikotarpiu;

ankstesnė patirtis rodo, kad nebus atgauta visa gautinų sumų vertė.

Nuostoliai dėl turto nuvertėjimo apskaitoje registruojami apskaičiuotų nuostolių suma, mažinant turto balansinę vertę ir ta pačia suma registruojant ataskaitinio laikotarpio pagrindinės arba kitos veiklos sąnaudas.

Turto nuvertėjimas nėra tolygus turto nurašymui. Turtui nuvertėjus, yra mažinama turto vieneto balansinė vertė, tačiau išsaugoma informacija apie turto įsigijimo savikainą, t. y. turto vieneto įsigijimo savikaina apskaitoje lieka tokia pati kaip iki nuvertėjimo nustatymo, o nuvertėjimas registruojamas atskiroje sąskaitoje. Turto nuvertėjimas apskaitoje yra registruojamas ne didesne verte nei turto balansinė vertė.

Kai vėlesnį ataskaitinį laikotarpį, pasikeitus aplinkybėms, atkuriamas anksčiau pripažinta turto nuvertėjimo suma, turto balansinė vertė po nuvertėjimo atkūrimo negali viršyti jo balansinės vertės, kuri būtų buvusi, jeigu turto nuvertėjimas nebūtų buvęs pripažintas.

Išsami turto nuvertėjimo apskaitos tvarka yra nurodyta Institucijos Ilgalaikio materialiojo turto apskaitos tvarkos apraše, Nematerialiojo turto apskaitos tvarkos apraše, Finansinio turto apskaitos tvarkos apraše ir Išankstinių apmokėjimų ir gautinų sumų apskaitos tvarkos apraše.

Finansiniai įsipareigojimai

Ilgalaikiams finansiniams įsipareigojimams priskiriami:

ilgalaikiai skoliniai įsipareigojimai;

ilgalaikiai atidėjiniai (žr. šios apskaitos politikos skyrių „Atidėjiniai“);

kiti ilgalaikiai įsipareigojimai.

Trumpalaikiams finansiniams įsipareigojimams priskiriami:

ilgalaikių atidėjinių einamųjų metų dalis ir trumpalaikiai atidėjiniai

ilgalaikių skolinių įsipareigojimų einamųjų metų dalis;
 trumpalaikiai skoliniai įsipareigojimai;
 mokėtinos subsidijos, dotacijos ir finansavimo sumos;
 mokėtinos sumos į biudžetus ir fondus;
 mokėtinos socialinės išmokos;
 mokėtinos sumos, susijusios su vykdoma veikla:
 tiekėjams mokėtinos sumos;
 su darbo santykiais susiję įsipareigojimai;
 sukauptos mokėtinos sumos;
 kiti trumpalaikiai įsipareigojimai.

Finansiniai įsipareigojimai apskaitoje registruojami tik tada, kai Institucija prisiima įsipareigojimą sumokėti pinigus ar atsiskaityti kitu finansiniu turtu. Įsipareigojimai pagal planuojamus sandorius nepripažįstami finansiniais įsipareigojimais, kol jie neatitinka finansinio įsipareigojimo apibrėžimo (t. y. kol Institucija neturi įsipareigojimo perduoti pinigus ar kitą finansinį turtą kitai šaliai arba pasikeisti finansinėmis priemonėmis su kita šalimi galimai sau nepalankiomis sąlygomis).

Pirminio pripažinimo metu finansiniai įsipareigojimai, išskyrus finansinius įsipareigojimus, kurie paskesnio įvertinimo metu įvertinami amortizuota savikaina ir kurių atsiradimo metu nebuvo gauta pinigų, yra vertinami įsigijimo savikaina. Su sandorių sudarymu susijusios išlaidos pripažįstamos pagrindinės arba kitos veiklos sąnaudomis tuo laikotarpiu, kai jos susidaro. Finansiniai įsipareigojimai, kurie paskesnio įvertinimo metu įvertinami amortizuota savikaina ir kurių atsiradimo metu nebuvo gauta pinigų, pirminio pripažinimo metu vertinami amortizuota savikaina.

Po pirminio pripažinimo finansiniai įsipareigojimai finansinėse ataskaitose yra rodomi:

finansiniai įsipareigojimai, susiję su rinkos kainomis, – tikrąja verte;
 kiti ilgalaikiai finansiniai įsipareigojimai, jų einamųjų metų dalis, trumpalaikiai skoliniai įsipareigojimai, nesusiję su rinkos kainomis, – amortizuota savikaina;
 kiti trumpalaikiai finansiniai įsipareigojimai – įsigijimo savikaina.
 Finansinių įsipareigojimų, susijusių su rinkos kainomis, Institucija neturi.

Institucija nurašo iš apskaitos registruojamą finansinį įsipareigojimą ar jo dalį tik tada, kai įsipareigojimas įvykdomas, yra panaikinamas ar nustoja galioti.

Išsami finansinių įsipareigojimų apskaitos tvarka yra nurodyta Institucijos Ilgalaikių ir trumpalaikių įsipareigojimų apskaitos tvarkos apraše.

Finansavimo sumos

Finansavimo sumos – Institucijos iš valstybės ir savivaldybių biudžetų, kitų išteklių fondų, Europos Sąjungos, Lietuvos ir užsienio paramos fondų, užsienio valstybių ir organizacijų, kitų šaltinių gauti arba gautini pinigai arba kitas turtas, skirti Institucijos nuostatuose nustatytiems tikslams pasiekti ir funkcijoms atlikti ir vykdomoms programoms įgyvendinti. Finansavimo sumos apima ir Institucijos gautus arba gautinus pinigus, ir kitą turtą pavedimams vykdyti, kitas lėšas Institucijos išlaidoms dengti ir kaip paramą gautą turtą.

Gautos ir gautinos finansavimo sumos pripažįstamos ir registruojamos apskaitoje kaip turtas ir kaip finansavimo sumos, jeigu jos atitinka šiuos kriterijus:

finansavimo sumų gavėjas užtikrina, kad tenkinamos finansavimo sumų davėjo jam nustatytos sąlygos finansavimo sumoms gauti;

yra finansavimo sumų davėjo sprendimų ar kitų raštiškų įrodymų, kad finansavimo sumos bus suteiktos ir pinigai bus pervesti ar kitas turtas bus perduotas;

finansavimo sumų dydis gali būti patikimai įvertintas.

Valstybės biudžeto asignavimai pripažįstami gautinomis finansavimo sumomis, tik teisės aktų nustatyta tvarka pateikus paraišką gauti finansavimo sumas, jei yra tenkinami punkte aukščiau nurodyti kriterijai.

Jei patiriamos sąnaudos, kurios bus finansuojamos iš numatytų finansavimo šaltinių, net kai finansavimo sumos dar nėra gautos ir paraiška joms nepateikta, bet yra tenkinami aukščiau pateikti finansavimo sumų pripažinimo kriterijai, pripažįstamos finansavimo pajamos ir sukauptos finansavimo pajamos, kurios parodomos finansinės būklės ataskaitoje prie sukauptų gautinų sumų.

Finansavimo sumos (gautinos arba gautos) yra skirstomos į:
finansavimo sumas nepiniginiam turtui įsigyti;
finansavimo sumas kitos išlaidoms.

Finansavimo sumos nepiniginiam turtui įsigyti gali būti registruojamos nemokamai ar už simbolinę kainą, gavus ilgalaikį materialųjį ar nematerialųjį turtą, biologinį turtą ar atsargas arba gavus pinigus jiems įsigyti.

Finansavimo sumos kitoms išlaidoms yra skirtos ataskaitinio laikotarpio išlaidoms (negautoms pajamoms) kompensuoti. Taip pat finansavimo sumomis kitoms išlaidoms yra laikomos visos likusios finansavimo sumos, nepriskiriamos nepiniginiam turtui įsigyti.

Finansavimo sumos arba jų dalis pripažįstamos finansavimo pajamomis tais laikotarpiais, kuriais patiriamos su finansavimo sumomis susijusios sąnaudos.

Kitiems viešojo sektoriaus subjektams perduotos finansavimo sumos yra nepriskiriamos sąnaudoms – tokiu atveju yra mažinamos gautos finansavimo sumos ir registruojamos perduotos finansavimo sumos.

Kitiems ne viešojo sektoriaus subjektams perduotos finansavimo sumos registruojamos kaip Institucijos finansavimo sąnaudos, kartu pripažįstant finansavimo, kuris buvo skirtas šiam tikslui, pajamas.

Institucija, perduodama finansavimo sumas ne viešojo sektoriaus subjektams, registruoja perduotas finansavimo sumas, šiais atvejais:

kai perduoda savo turtą, įsigytą iš finansavimo sumų, ne viešojo sektoriaus subjektams, kai dėl to registruojama kito viešojo sektoriaus subjekto investicija taikant nuosavybės metodą;

kai finansavimo sumos perduodamos per tarpininką, t. y. kai Institucija perduoda savo turtą, įsigytą iš finansavimo sumų, ne viešojo sektoriaus subjektams, kurie finansuoja viešojo sektoriaus subjektus.

Kitiems viešojo arba ne viešojo sektoriaus subjektams perduotos finansavimo sumos, už kurių panaudojimą finansavimo sumų gavėjas teisės aktų nustatyta tvarka turi atsiskaityti Institucijai, registruojamos kaip išankstiniai apmokėjimai arba ateinančių laikotarpių sąnaudos.

Institucija, gautas finansavimo sumas ar turtą iš kito viešojo sektoriaus subjekto per tarpininką, apskaitoje registruoja turtą ir gautas finansavimo sumas pagal pirminį finansavimo sumų šaltinį, kurį nurodo tarpininkas arba finansavimo sumų davėjas.

Institucijos finansinių ataskaitų rinkinyje finansavimo sumos parodomos pagal finansavimo šaltinį ir tikslinę paskirtį.

Išsami finansavimo sumų apskaitos tvarka yra nurodyta Institucijos Finansavimo sumų apskaitos tvarkos apraše.

Pajamos

Institucijos pagrindinės veiklos pajamoms priskiriamos pajamos, gautos, vykdant ūkines operacijas, apimančias pagrindinių nuostatuose nustatytų valstybės funkcijų atlikimą ir jai pavestų programų vykdymą.

Institucijos nepagrindinės veiklos pajamoms priskiriamos pajamos, gautos, vykdant nepagrindinę veiklą.

Pajamų apskaitai taikomas kaupimo principas.

Finansavimo pajamos pripažįstamos tuo pačiu laikotarpiu, kai yra padaromos su šiomis pajamomis susijusios sąnaudos.

Kitos pajamos pripažįstamos, kai tikėtina, kad bus gauta su sandoriu susijusi ekonominė nauda, kai galima patikimai įvertinti pajamų sumą ir kai galima patikimai įvertinti su pajamų uždirbimu susijusias sąnaudas.

Finansavimo pajamos veiklos rezultatų ataskaitoje parodomos pagal finansavimo šaltinius ir pagal veiklos, kuriai priskiriamos pajamos, tipą (pagrindinė veikla, finansinė ir investicinė veikla arba kita veikla).

Pajamomis laikomas tik Institucijos gaunamos ekonominės naudos padidėjimas. Institucijos pajamomis nepripažįstamos trečiųjų asmenų vardu surinktos sumos, nes tai nėra Institucijos gaunama ekonominė nauda. Kai Institucija yra atsakinga už tam tikrų sumų administravimą ir surinkimą, tačiau teisės aktų nustatyta tvarka privalo pervesti surinktas sumas į biudžetą ir neturi teisės šių sumų ar jų dalies atgauti tą patį ar vėlesniais ataskaitiniais laikotarpiais, tokios sumos ar jų dalis nėra Institucijos pajamos ir apskaitoje registruojamos kaip gautinos ir mokėtinos sumos.

Pajamos registruojamos apskaitoje ir rodomos finansinėse ataskaitose tą ataskaitinį laikotarpį, kurį yra uždirbamos, t. y. kurį suteikiamos viešosios, kitos paslaugos, parduodamas turtas ar kt., nepriklausomai nuo pinigų gavimo momento.

Pajamos įvertinamos ir finansinėse ataskaitose rodomos tikrąja verte.

Išsami pajamų apskaitos tvarka yra nurodyta Institucijos Pajamų apskaitos tvarkos apraše ir Finansinės ir investicinės veiklos pajamų ir sąnaudų apskaitos tvarkos apraše.

Sąnaudos

Institucijos pagrindinės veiklos sąnaudoms priskiriamos sąnaudos, patirtos, vykdant ūkines operacijas, apimančias pagrindinių nuostatuose nustatytų valstybės funkcijų atlikimą ir jai pavestų programų vykdymą.

Institucijos kitos veiklos sąnaudoms priskiriamos sąnaudos, atsirandančios, vykdant nepagrindinę veiklą.

Sąnaudos apskaitoje pripažįstamos, vadovaujantis kaupimo ir palyginamumo principais tuo ataskaitiniu laikotarpiu, kai uždirbamos su jomis susijusios pajamos, neatsižvelgiant į pinigų išleidimo laiką.

Sąnaudomis pripažįstama tik ta ankstesniųjų ir ataskaitinio laikotarpių išlaidų dalis, kuri tenka per ataskaitinį laikotarpį uždirbtoms pajamoms ar prisiimtiems įsipareigojimams. Išlaidos, skirtos pajamoms uždirbti būsimaisiais laikotarpiais, apskaitoje registruojamos ir pateikiamos finansinėse ataskaitose kaip turtas ir pripažįstamos sąnaudomis būsimaisiais laikotarpiais.

Tais atvejais, kai per ataskaitinį laikotarpį padarytų išlaidų neįmanoma tiesiogiai susieti su konkrečių pajamų uždirbimu ir jos neduos ekonominės naudos ateinančiais ataskaitiniais laikotarpiais, šios išlaidos pripažįstamos sąnaudomis tą patį laikotarpį, kada buvo patirtos.

Tais atvejais, kai Institucijos sąnaudas kompensuoja trečioji šalis, pripažintos sąnaudos sumažinamos kompensacijos suma.

Sąnaudos įvertinamos tikrąja verte. Kai atsiskaitymai atliekami grynaisiais pinigais arba jų ekvivalentais, sąnaudų dydis įvertinamas sumokėta arba mokėtina pinigų arba jų ekvivalentų suma (neįskaitant į ją atgautino pridėtinės vertės mokesčio). Tais atvejais, kai numatytas atsiskaitymo laikotarpis ilgesnis nei 1 m. ir palūkanos nėra išskirtos iš bendros mokėtinų sumos, sąnaudų dydis įvertinamas, diskontuojant atsiskaitymo sumą.

Veiklos rezultatų ataskaitoje pagrindinės veiklos sąnaudos parodomos, atsižvelgiant į jų pobūdį (t. y. darbo užmokesčio ir socialinio draudimo, nusidėvėjimo ir pan. sąnaudos).

Išsami sąnaudų apskaitos tvarka yra nurodyta Institucijos Sąnaudų apskaitos tvarkos apraše ir Finansinės ir investicinės veiklos pajamų ir sąnaudų apskaitos tvarkos apraše.

Finansinė nuoma (lizingas) ir veiklos nuoma

Nuomos sutartims taikomas turinio viršenybės prieš formą principas. Ar nuoma bus laikoma veiklos nuoma, ar finansine nuoma, priklauso ne nuo sutarties formos, o nuo jos turinio ir ekonominės prasmės.

Nuomos sandoriai grupuojami į veiklos nuomos ar finansinės nuomos (lizingo) sandorius, atsižvelgiant į tai, kiek turto nuosavybės teikiamos naudos ir rizikos tenka nuomotojui ir kiek nuomininkui:

Nuoma yra laikoma finansine nuoma, jei iš esmės visa su turto nuosavybe susijusi nauda ir didžioji dalis rizikos perduodama nuomininkui;

Nuoma yra laikoma veiklos nuoma, kai, perduodant turtą nuomininkui, didžioji dalis su turto nuosavybe susijusios rizikos ir naudos ne perduodama nuomininkui, o lieka nuomotojui.

Finansinės nuomos atveju apskaitoje registruojamas įsigytas ilgalaikis materialusis turtas arba nematerialusis turtas. Jeigu nuomos sutartyje nurodytos palūkanos reikšmingai skiriasi nuo rinkos palūkanų normos arba nėra nurodytos, turto įsigijimo savikaina apskaičiuojama, diskontuojant visą sutartyje nurodytą įmokų sumą iki dabartinės vertės, taikant apskaičiuotą palūkanų normą sutarties sudarymo momentu. Turto įsigijimo savikaina lygi apskaičiuotai finansinio įsipareigojimo amortizuotai savikainai. Finansinės nuomos būdu įsigyto ilgalaikio materialiojo turto nudėvimoji vertė (nematerialiojo turto atveju – amortizuojamoji vertė) paskirstoma per visą jo naudingo tarnavimo laiką.

Turto, įsigyto pagal finansinės nuomos (lizingo) sandorius, apskaitai yra taikomi tie patys principai kaip ir principai, taikomi ilgalaikio materialiojo turto arba nematerialiojo turto apskaitai.

Finansinės nuomos atveju apskaitoje registruojamos finansinės nuomos įmokos yra padalijamos, išskiriant turto vertės dengimo sumą, palūkanas ir kitas įmokas (kompensuotinas nuomos sumas, neapibrėžtus nuomos mokesčius ir pan., jei jie yra numatyti finansinės nuomos sutartyje). Palūkanos priskiriamos finansinės ir investicinės veiklos sąnaudoms ir apskaitoje registruojamos kaupimo principu, t. y. registruojamos tą ataskaitinį laikotarpį, už kurį apskaičiuojamos mokėtinos palūkanos.

Veiklos nuomos atveju nuomos įmokos pagal nuomos sutartį yra registruojamos apskaitoje kaip sąnaudos tolygiai (tiesiniu metodu) per nuomos laikotarpį ir priskiriamos pagrindinės veiklos sąnaudoms.

Sandoriai užsienio valiuta

Sandoriai užsienio valiuta pirminio pripažinimo metu registruojami apskaitoje pagal sandorio dieną galiojusį Lietuvos banko skelbiamą užsienio valiutos kursą. Pelnas ir nuostoliai iš sandorių užsienio valiuta bei iš užsienio valiuta išreikšto turto ir įsipareigojimų likučių perkainojimo dieną yra registruojami finansinės ir investicinės veiklos pajamų ar sąnaudų sąskaitose. Veiklos rezultatų ataskaitoje atlikta tokių pajamų ir sąnaudų tarpusavio įskaita ir parodytas tik perskaičiavimo dėl valiutos kursų pokyčių rezultatas.

Valiutos kurso ir valiutos keitimo kurso skirtumas, susidaręs, keičiant (perkant ar parduodant) valiutą, laikomas banko paslauga ir registruojamas kaip pagrindinės veiklos kitos sąnaudos.

Valiutinių straipsnių likučiai perkainojami pagal ataskaitinio laikotarpio pabaigos Lietuvos banko skelbiamą Lietuvos Respublikos piniginio vieneto ir užsienio valiutos santykį.

Išsami sandorių užsienio valiuta apskaitos tvarka yra nurodyta Institucijos Finansinės ir investicinės veiklos pajamų ir sąnaudų apskaitos tvarkos apraše.

Atidėjiniai

Atidėjiniai pripažįstami ir apskaitoje registruojami, kai atitinka visus šiuos pripažinimo kriterijus:

Institucija turi įsipareigojimą (teisinę prievolę arba neatšaukiamąjį pasižadėjimą) dėl buvusio įvykio;

tikimybė, kad įsipareigojimą reikės padengti turtu, yra didesnė už tikimybę, kad nereikės;

įsipareigojimo suma gali būti patikimai įvertinta.

Jei patenkinamos ne visos šios sąlygos, atidėjiniai nėra pripažįstami, o informacija apie susijusį su tikėtina sumokėti suma neapibrėžtąjį įsipareigojimą yra pateikiama finansinių ataskaitų aiškinamajame rašte.

Atidėjiniais pripažįstami tik tie įsipareigojimai, kurie susiję su buvusiais įvykiais. Atidėjiniais nepripažįstami numatomi būsimi nuostoliai ar išlaidos, susiję su Institucijos būsima veikla.

Institucija pripažįsta atidėjinio sumą, atsižvelgdama į labiausiai tikėtiną dabartiniam įsipareigojimui padengti reikalingų išlaidų sumą paskutinę ataskaitinio laikotarpio dieną. Atidėjinio sumos dydis nustatomas, remiantis panašios veiklos patirtimi, pasirašytais sutartimis, priimtais teisės aktais, ekspertų išvadomis, poataskaitiniais įvykiais ir pan.

Paskutinę kiekvieno ataskaitinio laikotarpio dieną atidėjiniai peržiūrimi ir jų vertė koreguojama, atsižvelgiant į naujus įvykius ir aplinkybes. Jei paaiškėja, kad įsipareigojimų turtu dengti nereikės ar atidėjinio suma sumažėjo, atidėjiniai panaikinami arba sumažinami, mažinant finansinės būklės ataskaitos straipsnių „Ilgalaikiai atidėjiniai“ arba „Ilgalaikių atidėjinių einamųjų metų dalis ir trumpalaikiai atidėjiniai“ sumas.

Ilgalaikiai atidėjiniai diskontuojami iki dabartinės jų vertės. Taikoma diskonto norma, tiksliausiai parodanti dabartinės pinigų vertės ir įsipareigojimui būdingos rizikos rinkos įvertinimą.

Finansinėse ataskaitose atidėjiniai yra rodomi:

ilgalaikių atidėjinių einamųjų metų dalis ir trumpalaikiai atidėjiniai – labiausiai tikėtina įsipareigojimui padengti reikalingų išlaidų suma;

ilgalaikiai atidėjiniai – amortizuota savikaina (diskontuota labiausiai tikėtina įsipareigojimui padengti reikalingų išlaidų suma).

Išsami atidėjinių apskaitos tvarka yra nurodyta Institucijos Atidėjinių, neapibrėžtųjų įsipareigojimų, neapibrėžtojo turto, poataskaitinių įvykių ir apskaitos klaidų taisymo apskaitos tvarkos apraše.

Neapibrėžtieji įsipareigojimai ir neapibrėžtasis turtas

Neapibrėžtieji įsipareigojimai ir neapibrėžtasis turtas registruojami nebalansinėse sąskaitose.

Neapibrėžtieji įsipareigojimai ir neapibrėžtasis turtas nerodomi nei finansinės būklės ataskaitoje, nei veiklos rezultatų ataskaitoje. Informacija apie juos yra pateikiama aiškinamajame rašte. Kai tikimybė yra labai maža, kad reikės panaudoti turtą įsipareigojimui padengti arba kad

neapibrėžtasis turtas duos Institucijai ekonominės naudos, informacija aiškinamajame rašte nėra pateikiama.

Informacija apie neapibrėžtąjį turtą ir įsipareigojimus turi būti peržiūrima ne rečiau negu kiekvieno ataskaitinio laikotarpio paskutinę dieną, siekiant užtikrinti, kad pasikeitimai būtų tinkamai atskleisti aiškinamajame rašte.

Išsami neapibrėžtųjų įsipareigojimų ir neapibrėžtojo turto apskaitos tvarka yra nurodyta Institucijos Atidėjinių, neapibrėžtųjų įsipareigojimų, neapibrėžtojo turto, poataskaitinių įvykių ir apskaitos klaidų taisymo apskaitos tvarkos apraše.

Poataskaitiniai įvykiai

Poataskaitinis įvykis – įvykis per laikotarpį nuo paskutinės ataskaitinio laikotarpio dienos iki finansinių ataskaitų rinkinio sudarymo dienos.

Poataskaitiniai įvykiai, kurie suteikia papildomos informacijos apie Institucijos finansinę padėtį paskutinę ataskaitinio laikotarpio dieną (t. y. turi įtakos Institucijos finansinei padėčiai ar veiklos rezultatams balanso data), yra koreguojantieji poataskaitiniai įvykiai. Atsižvelgiant į jų įtakos parengtoms finansinėms ataskaitoms reikšmę, koreguojantieji poataskaitiniai įvykiai yra rodomi finansinės būklės, veiklos rezultatų ir pinigų srautų ataskaitose.

Poataskaitiniai įvykiai, kurie nesuteikia papildomos informacijos apie Institucijos finansinę padėtį paskutinę ataskaitinio laikotarpio dieną (t. y. šie įvykiai parodo sąlygas, atsiradusias po paskutinės ataskaitinio laikotarpio dienos), yra nekoreguojantieji poataskaitiniai įvykiai. Nekoreguojantieji poataskaitiniai įvykiai aprašomi aiškinamajame rašte, kai jie reikšmingi.

Išsami poataskaitinių įvykių apskaitos tvarka yra nurodyta Institucijos Atidėjinių, neapibrėžtųjų įsipareigojimų, neapibrėžtojo turto, poataskaitinių įvykių ir apskaitos klaidų taisymo apskaitos tvarkos apraše.

Apskaitos politikos keitimas

Institucija pasirinktą apskaitos politiką taiko nuolat arba gana ilgą laiką tam, kad būtų galima palyginti skirtingų ataskaitinių laikotarpių finansines ataskaitas. Tokio palyginimo reikia, kad būtų galima nustatyti Institucijos finansinės būklės, veiklos rezultatų ir pinigų srautų keitimosi tendencijas.

Institucija pasirenka ir taiko apskaitos politiką, remdamasi nuostatomis, pateiktomis VSAFAS 1 „Finansinių ataskaitų rinkinių pateikimas“.

Ūkinių operacijų ir ūkinių įvykių pripažinimo, apskaitos ar dėl jų atsirandančio turto, įsipareigojimų, finansavimo sumų, pajamų ir (arba) sąnaudų vertinimo apskaitoje pakeitimas yra laikomas apskaitos politikos keitimu.

Institucijos apskaitos politika gali būti keičiama:

- dėl VSAFAS nuostatų pakeitimo;
- jei to reikalauja kiti teisės aktai.

Apskaitos politikos keitimas finansinėse ataskaitose parodomas, taikant retrospektyvinį būdą, t. y. nauja apskaitos politika taikoma taip, lyg ji visada būtų buvusi naudojama, todėl pakeista apskaitos politika yra pritaikoma ūkinėms operacijoms ir ūkiniams įvykiams nuo jų atsiradimo.

Poveikis, kurį daro apskaitos politikos keitimas einamojo ataskaitinio laikotarpio informacijai ir darytų ankstesnių ataskaitinių laikotarpių informacijai, registruojamas apskaitoje tą ataskaitinį laikotarpį, kurį apskaitos politika pakeičiama, ir parodomas einamojo ataskaitinio laikotarpio finansinėse ataskaitose. Ataskaitinio laikotarpio veiklos rezultatų ataskaitoje apskaitos politikos keitimo poveikio dalis, susijusi su ankstesniais laikotarpiais, rodoma straipsnyje „Apskaitos politikos keitimo ir esminių klaidų taisymo įtaka“. Lyginamoji ankstesnio ataskaitinio

laikotarpio informacija finansinėse ataskaitose pateikiama tokia, kokia buvo, t. y. nėra koreguojama.

Apskaitos politika gali būti keičiama tik nuo ataskaitinio laikotarpio pradžios, nes informacija už visą ataskaitinį laikotarpį turi būti parodoma, taikant vienodą apskaitos politiką panašaus pobūdžio ūkinėms operacijoms ir ūkiniams įvykiams.

Apskaitinių įverčių keitimas

Apskaitinis įvertis – remiantis prielaidomis, atsižvelgiant į dabartinę turto ir įsipareigojimų vertę ir tikėtiną naudą ar įsipareigojimus, nustatomas apytikslis dydis, naudojamas turto ir įsipareigojimų vertei nustatyti.

Apskaitiniai įverčiai naudojami, kai turto ar įsipareigojimų vertės negali būti tiksliai apskaičiuotos, o tik įvertintos.

Apskaitiniai įverčiai yra peržiūrimi tuo atveju, jei pasikeičia aplinkybės, kuriomis buvo remtasi, atliekant įvertinimą, arba atsiranda papildomos informacijos ar kitų įvykių.

Apskaitinio įverčio keitimas nesusijęs su ankstesniais laikotarpiais ir nėra apskaitos klaidos taisymas, todėl buhalterinėje apskaitoje registruojamas tą ataskaitinį laikotarpį, kurį keitimas buvo atliktas, o finansinėse ataskaitose parodomas, taikant perspektyvinį būdą.

Finansinių ataskaitų elemento vertės pokytis, atsiradęs dėl apskaitinio įverčio pokyčio, turi būti parodytas toje pačioje veiklos rezultatų ataskaitos eilutėje, kurioje buvo parodyta prieš tai buvusi šio ataskaitos elemento vertė. Informacija, susijusi su apskaitinio įverčio pakeitimu, pateikiama aiškinamajame rašte.

Apskaitos klaidų taisymas

Apskaitos klaida – klaida, kuri atsiranda dėl neteisingo skaičiavimo, netinkamo apskaitos metodo taikymo, neteisingo ūkinės operacijos ar ūkinio įvykio registravimo ar dėl apsirikimo.

Esminė apskaitos klaida – einamuju ataskaitiniu laikotarpiu išaiškėjusi klaida, dėl kurios praėjusio ar kelių praėjusių ataskaitinių laikotarpių finansinės ataskaitos negali būti laikomos iš esmės patikimomis.

Apskaitos klaida laikoma esmine, jei jos vertinė išraiška yra didesnė nei 0,25 procento turto vertės.

Einamuju ataskaitiniu laikotarpiu gali būti pastebėtos klaidos, padarytos praėjusių ataskaitinių laikotarpių finansinėse ataskaitose. Ir esminės, ir neesminės klaidos taisomos einamojo ataskaitinio laikotarpio finansinėse ataskaitose.

Klaidų taisymo įtaka finansinėse ataskaitose parodoma taip:

jei apskaitos klaida nėra esminė, jos taisymas registruojamas toje pačioje sąskaitoje, kurioje buvo užregistruota klaidinga informacija, ir parodomas toje pačioje veiklos rezultatų ataskaitos eilutėje, kurioje buvo pateikta klaidinga informacija;

jei apskaitos klaida esminė, jos taisymas registruojamas tam skirtoje sąskaitoje ir parodomas veiklos rezultatų ataskaitos eilutėje „Apskaitos politikos keitimo bei esminių klaidų taisymo įtaka“. Lyginamoji ankstesnio ataskaitinio laikotarpio finansinė informacija pateikiama tokia, kokia buvo, t. y. nekoreguojama.

Su esminės klaidos taisymu susijusi informacija pateikiama aiškinamajame rašte:

esminių apskaitos klaidų pobūdis ir ataskaitinis laikotarpis, kurį esminė klaida buvo padaryta;

kokiems finansinės būklės ataskaitos straipsniams esminės apskaitos klaidos taisymas turėjo įtakos;

koregavimo suma, registruota apskaitoje ir įtraukta, parodant grynąjį ataskaitinio laikotarpio perviršį ar deficitą.

Išsami apskaitos klaidų taisymo tvarka yra nurodyta Institucijos Atidėjinių, neapibrėžtųjų įsipareigojimų, neapibrėžtojo turto, poataskaitinių įvykių ir apskaitos klaidų taisymo apskaitos tvarkos apraše.

Informacijos pagal segmentus atskleidimas

Institucijos finansinėse ataskaitose pateikiama informacija apie šiuos pirminius segmentus pagal atliekamas valstybės funkcijas, nustatytas Lietuvos Respublikos valstybės ir savivaldybių biudžetų pajamų ir išlaidų klasifikacijoje.

Turtas, finansavimo sumos, įsipareigojimai, pajamos, sąnaudos ir pinigų srautai pirminiams segmentams pagal valstybės funkcijas priskiriami pagal tai, kokioms programoms vykdyti skiriami ir naudojami ištekliai.

Jei turto, įsipareigojimų, finansavimo sumų, pajamų ir sąnaudų priskyrimo segmentui pagrindas yra neaiškus, šios sumos yra priskiriamos didžiausią Institucijos veiklos dalį apimančiam švietimo segmentui.

Institucijos veiklos specifika nesąlygoja poreikio pasirinkti antrinius segmentus, pagal kuriuos būtų pateikiama informacija finansinėse ataskaitose.

Straipsnių tarpusavio įskaitos ir palyginamieji skaičiai

Turtas ir įsipareigojimai, pajamos ir sąnaudos bei pinigų įplaukos ir išmokos finansinėse ataskaitose nurodomi atskirai. Sudarant finansinių ataskaitų rinkinį, turto ir įsipareigojimų, taip pat pajamų ir sąnaudų tarpusavio įskaita negalima, išskyrus atvejus, kai konkretus VSAFAS reikalauja būtent tokios įskaitos.

VSAFAS numatytais atvejais pajamų ir sąnaudų straipsnių tarpusavio įskaita gali būti atliekama finansinėse ataskaitose, pateikiant tik rezultatą (t. y. iš pajamų atėmus atitinkamas sąnaudas): pelną arba nuostolį. Pavyzdžiui, rezultatas – pelnas arba nuostolis yra rodomas, perleidus ar pardavus ilgalaikį turtą, keičiant užsienio valiutą.

Palyginamųjų skaičių klasifikavimas yra koreguojamas, kad atitiktų ataskaitinių metų klasifikavimą.

III SKYRIUS FINANSINIŲ ATASKAITŲ RINKINYS

Bendrosios nuostatos

Finansinių ataskaitų rinkinio tikslas – pateikti informaciją vartotojams apie Institucijos finansinę būklę, veiklos rezultatus, grynojo turto pokyčius ir pinigų srautus, reikalingus vertinant ir priimant sprendimus dėl išteklių paskirstymo ir jų naudojimo teikiant viešąsias paslaugas.

Finansinių ataskaitų informacijos vartotojai yra mokesčių mokėtojai, valstybės valdžios institucijų nariai, Institucijos kreditoriai, tiekėjai ir pan.

Institucija sudaro žemesniojo lygio finansinių ataskaitų rinkinį.

Institucija finansinėse ataskaitose visas sumas pateikia Lietuvos Respublikos piniginiiais vienetais.

Ataskaitinis laikotarpis

Institucija teikia metinių ir tarpinių finansinių ataskaitų rinkinius Lietuvos Respublikos viešojo sektoriaus atskaitomybės įstatymo ir kitų teisės aktų nustatyta tvarka.

Institucijos finansiniai metai sutampa su kalendoriniais metais, o tarpinis ataskaitinis laikotarpis sutampa su kalendoriniu ketvirčiu. Kai išskirtinėmis aplinkybėmis pateikiamas trumpesnio nei 12 mėnesių laikotarpio finansinių ataskaitų rinkinys (pavyzdžiui: steigimo, likvidavimo ar reorganizavimo atvejais), be finansinių ataskaitų laikotarpio, Institucija finansinėse ataskaitose pateikia šią informaciją:

- finansinių ataskaitų laikotarpį;
- priežastį, dėl kurios metinių finansinių ataskaitų laikotarpis nėra 12 mėnesių;
- faktą, kad tam tikrų ataskaitų, pavyzdžiui, finansinės veiklos rezultatų, grynojo turto pokyčių, pinigų srautų ir susijusių pastabų lyginamųjų sumų negalima palyginti.

Pagrindiniai finansinių ataskaitų rinkinio sudarymo reikalavimai **Finansinių ataskaitų rinkinio elementai ir jų vertinimas**

Institucijos ūkinės operacijos ir ūkiniai įvykiai pagal ekonominius kriterijus finansinėse ataskaitose grupuojami į grupes, kurios vadinamos finansinių ataskaitų elementais. Finansinių ataskaitų elementai, naudojami Institucijos finansinei būklei ir veiklos rezultatams įvertinti, yra tokie:

- finansinės būklės ataskaitoje pateikiami elementai – turtas, finansavimo sumos, įsipareigojimai ir grynasis turtas – apibūdina Institucijos finansinę būklę;

- veiklos rezultatų ataskaitoje pateikiami elementai – pajamos ir sąnaudos – reikalingi Institucijos veiklos rezultatams įvertinti.

Finansinių ataskaitų elementai įvertinami įvairiais metodais ir jų deriniais (pavyzdžiui, įsigijimo savikaina, nuosavybės metodu, tikrąja verte, realizavimo verte, grynąja galimo realizavimo verte, einamųjų išlaidų verte ir dabartine verte). Vertindama finansinių ataskaitų elementus, Institucija vadovaujasi VSAFAS reikalavimais ir taisyklėmis, aprašytomis VSAFAS ir apskaitos tvarkų aprašuose.

Tarpinių finansinių ataskaitų rinkinio sudėtis ir reikalavimai

Tarpinių finansinių ataskaitų rinkinys – finansinių ataskaitų rinkinys, sudarytas, apibendrinus laikotarpio, trumpesnio nei finansiniai metai, duomenis. Tarpinėse finansinėse ataskaitose pateikiama informacija nuo ataskaitinių metų pradžios iki paskutinės tarpinio ataskaitinio laikotarpio dienos. Tarpinio ataskaitinio laikotarpio pabaiga sutampa su kalendorinių metų I, II ar III ketvirčių pabaiga.

Tarpinį finansinės atskaitomybės rinkinį sudaro šios ataskaitos:

- finansinės būklės ataskaita;
- veiklos rezultatų ataskaita;
- sutrumpintas aiškinamasis raštas.

Bendrieji tarpinių finansinių ataskaitų rinkinio reikalavimai nurodyti VSAFAS 23 „Tarpinių finansinių ataskaitų rinkinys“.

Tarpinių finansinių ataskaitų, išskyrus aiškinamąjį raštą, rengimui taikomi tie patys principai, reikalavimai ir formos kaip ir metinių finansinių ataskaitų rinkiniui.

Tarpinių finansinių ataskaitų, įskaitant aiškinamojo rašto pastabų lenteles, formos gali būti pakeistos, tik pakeitus VSAFAS nustatytas ataskaitų formas ir reikalavimus.

Metinių finansinių ataskaitų rinkinio sudėtis ir reikalavimai

1. Metinių finansinių ataskaitų rinkinį sudaro šios ataskaitos:
2. finansinės būklės;
3. veiklos rezultatų;
4. pinigų srautų;
5. grynojo turto pokyčių;
6. aiškinamasis raštas.
7. Finansinių ataskaitų privalomąsias formas reglamentuoja VSAFAS.
8. Metinių finansinių ataskaitų rinkinio formos, įskaitant aiškinamojo rašto pastabų lenteles, gali būti pakeistos, tik pakeitus VSAFAS nustatytas ataskaitų formas ir reikalavimus.
9. Bendrieji finansinių ataskaitų rinkinio pateikimo reikalavimai nurodyti VSAFAS 1 „Informacijos pateikimas finansinių ataskaitų rinkinyje“.
10. Institucijos finansinių ataskaitų rinkinys rengiamas pagal VSAFAS. Finansinių ataskaitų rinkinio negalima apibūdinti kaip atitinkančio šiuos standartus, jeigu jis neatitinka bent vieno taikytino VSAFAS ar jo reikalavimo.
11. Nukrypimai nuo standartų neleidžiami, išskyrus tuos retus atvejus, kai Lietuvos Respublikos įstatymai ar kiti teisės aktai, viršesni nei VSAFAS, reglamentuojantys viešojo sektoriaus subjektų veiklą, nustato ką kita.

IV SKYRIUS APSKAITOS ORGANIZAVIMAS

Atsakomybė už apskaitos organizavimą

Pagal Lietuvos Respublikos buhalterinės apskaitos įstatymą, Lietuvos Respublikos viešojo sektoriaus atskaitomybės įstatymą ir biudžetinei Institucijai Lietuvos Respublikos finansų ministro įsakymą „Dėl biudžetinių įstaigų apskaitos organizavimo taisyklių patvirtinimo“ už apskaitos organizavimą, apskaitos dokumentų išsaugojimą ir finansinių ataskaitų rinkinio pateikimą laiku atsakingas Institucijos vadovas.

Pagal Lietuvos Respublikos buhalterinės apskaitos įstatymą Institucijos vyriausiasis buhalteris atsako už buhalterinių įrašų teisingumą.

Institucijos vadovas arba jo įgaliotas asmuo ir vyriausiasis buhalteris pasirašo Institucijos finansinių ataskaitų rinkinį.

Apskaitos tvarkytojas

Institucija buhalterinę apskaitą organizuoja pagal Lietuvos Respublikos finansų ministerijos nustatytas buhalterinės apskaitos organizavimo taisykles.

Institucijos apskaitą tvarko gimnazijos buhalterijos darbuotojai

Apskaitos tvarkytojams vadovauja vyriausiasis buhalteris. Vyriausiojo buhalterio funkcijas Institucijoje atlieka asmuo, kuriam pavesta atlikti šias pareigas. Apskaitos tvarkytojai savo veikloje vadovaujasi Lietuvos Respublikos buhalterinės apskaitos įstatymu, Lietuvos Respublikos viešojo sektoriaus atskaitomybės įstatymu, šiuo apskaitos vadovu ir kitais teisės aktais.

Apskaitos sistema

Apskaitai tvarkyti yra naudojama pritaikyta darbui pagal VSAFAS Finansų valdymo ir apskaitos informacinė sistema (toliau – IS FVA), kuri sukonfigūruota taip, kad būtų galima

tvarkyti Institucijos apskaitą, remiantis teisės aktų ir Lietuvos Respublikos švietimo ir mokslo ministerijos nustatyta apskaitos politika.

Institucija tarpinių ataskaitų rinkinius ir metinių ataskaitų rinkinius rengia, naudodama IS FVA registruojamą ir kaupiamą apskaitos informaciją.

Pagrindiniai IS FVA naudojami apskaitos registrai, susidedami ir spausdinami pagal poreikį, yra DK operacijų registrai, nebalansinių ir balansinių sąskaitų bandomasis balansas, tiekėjų, pirkėjų ir banko sąskaitų bandomasis balansas, amortizacijos, nusidėvėjimo žiniaraščiai, suvestiniai žiniaraščiai ir kt., formuojami pagal pasirinktas papildomas užklausas pagal valstybės funkcijas, programas, finansavimo šaltinius ir kitus detalizuojančius požymius.

Ataskaitų rinkinių saugojimas

Ataskaitų rinkiniai saugomi Dokumentų ir archyvų įstatymo nustatyta tvarka ir terminais.

III. PASTABOS

10. Iki finansinių ataskaitų sudarymo, apskaitoje buvo užregistruotos visos ataskaitinio laikotarpio ūkinės operacijos ir ūkiniai įvykiai.

11. Gimnazija turi tris nebalansines sąskaitas. 012-oje sąskaitoje išsinuomotas turtas už 68,23 Eur (telefono aparatai iš TEO) 013-oje sąskaitoje apskaitoma pagal panaudos sutartį gauta žemė 1.8 ha. 259265,23 Eur., 021-oje sąskaitoje apskaitomas ūkinis inventorių 132445,75 Eur., kuris naudojamas veikloje.

12. Gimnazija turi šias nematerialaus turto grupes: programinė įranga 4 vienetų už 1658.79 Eur ir 3 licenzijas už 1251.16 Eur. Iš viso nematerialaus turto yra už 2909.95 Eur, kuris visas nusidėvėjęs, tačiau naudojamas veikloje.

13. Gimnazija turi nusidėvėjusio ilgalaikio materialaus turto 128 vienetų už 125496,40 Eur, tačiau jis naudojamas veikloje. Tame skaičiuje pagal turto grupes:

- Baldų 3 vnt. už 3636,18 Eur
- Kompiuterinės įrangos 50 vnt. už 43476,47 Eur
- Kt. biuro įrangos 15 vnt. už 12851,01 Eur
- Kito ilgalaikio materialaus turto 64 vnt. už 65532,74 Eur.

14. Mokyklos pastatas yra įtrauktas į registrą. Vadovaujantis VĮ Registrų centro 2018 m. sausio 15 d. išrašu apie vidutines rinkos vertes suformuotas nekilnojamosios kultūros vertybės tikrosios vertės rezervas padidėjo 2017 12 31 d. 1906,36 Eurais.

15. Finansinės būklės ataskaitoje ilgalaikis turtas rodomas vidutine rinkos verte.

16. Nemokamai gauta: Iš ŠAC atsargų (2 žemėlapiai „Brandos atestatai“, mokinio pažymėjimai, pirmoko pasai, pradinio ugdymo programa) už 107,66 Eur.

Iš kitų šaltinių knygų už 2954,85 Eur.

17. Finansinės būklės ataskaitoje sukauptos gautinos sumos susideda iš:

- atostoginių rezervo 143005,89 Eur.
- įsiskolinimo darbo užmokesčio (sodrai ir VMI) 2916,64 Eur
- įsiskolinimo tiekėjams 95,11 Eur
- spec. lėšų likučio 3199,38 Eur
- Iš viso 149217,02 Eur

18. Finansavimo sumas žiūrėti 20 VSAFAS 4 priede.

19. Sukauptą perviršį ar deficitą sudaro:

- specialiosios programos lėšų likutis 3199,38 Eur

-gautinos sumos už suteiktas paslaugas 1025,13 Eurų.
Iš viso : 4224,51 Eurais.

20. Veiklos rezultatų ataskaitoje pagrindinės veiklos kitas pajamas sudaro :

Už menų studijas surinktos lėšos 5925,13 Eurų.

21. Darbo užmokesčio sąnaudas sudaro 1488539,12 Eurų
Socialinio draudimo sąnaudos -456253,42 Eurai.

22. Veiklos rezultatų ataskaitoje komunalinių paslaugų ir ryšių sąnaudas sudaro :

- Šildymo sąnaudos 44871,10 Eurų.
-Elektros energijos sąnaudos 9404,37 Eurai.
-Vandentiekio ir kanalizacijos sąnaudos 4403,63 Eurai.
-Ryšių paslaugų sąnaudos 1918,19 Eurų
- šiukšlių išvežimas 2782,98 Eurai
Iš viso : 63380,27 Eurai

23.Kitų paslaugų sąnaudas sudaro :

-kitos paslaugos už 22723,65 Eurai.
-mitybos sąnaudas už 47800,00 Eurų.
Iš viso : 70523,65 Eurai.

24. Pagrindinės veiklos kitas sąnaudas sudaro :

- mokinių pavežėjimo sąnaudos 2656,32 Eurai.
-banko paslaugos 79,64 Eurai.
Iš viso: 2735.96 Eurai

25. Kitos veiklos pajamas sudaro:

už turto nuomą gautos pajamos 5035,34 Eurai.
už kitas paslaugas gautos pajamos 11720,60 Eurų.
Iš viso : 16755,94 Eurai

26. Neatitikimą tarp VR ataskaitoje ir 20 VSAFAS 4pr. 9 eilutės sudaro ataskaitinio laikotarpio ir praėjusio laikotarpio sukaupto finansavimo skirtumas.

27. Gimnazija turi išnuomoto turto pagal sutartis 2013 m. lapkričio 4 d.Nr.B4-19 ir 2013m.kovo 5 d.Nr.B4-14.

Pagal bendradarbiavimo sutartį Nr.MSKLP20130221/01 gimnazijoje įrengtos vaikams daiktų saugojimo spintelės.

28. Apskaitiniai įverčiai kuriami nebuvo.

29. Neapibrėžtų įsipareigojimų ir neapibrėžto turto nėra.

30. Reikšmingų poataskaitinių įvykių nebuvo.

Direktorius

Gintautas Misiukevičius

Vyriausioji buhalterė

Laima Kalesnykienė

